

Rabih Mroué Images Mon Amour

~~Extra
City~~

26.11.22
-16.04.23

Beste bezoeker,

Van harte welkom in Kunsthal Extra City. Wij hechten veel belang aan heldere communicatie over de tentoonstellingen. Aarzel niet de onthaalmedewerker aan te spreken als je vragen of suggesties hebt. Je kan ons ook bereiken via mail (info@extracity.org) of telefoon (+32 3 677 16 55).

Geniet van je bezoek,

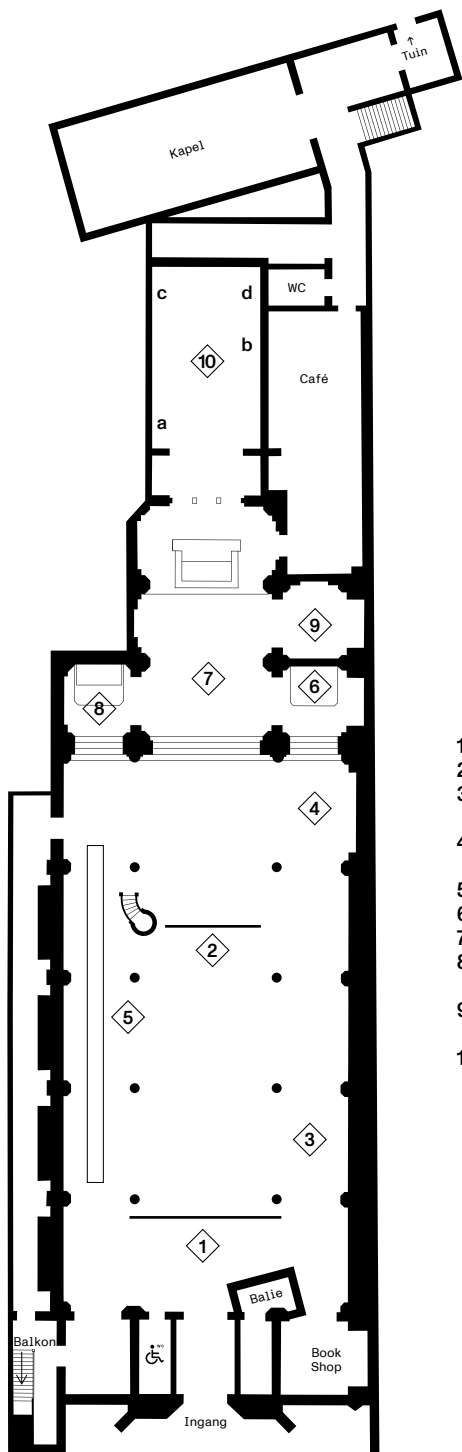
het team van Kunsthal Extra City

Dear visitor,

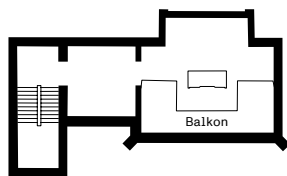
Welcome to Kunsthal Extra City. We are highly committed to ensuring our communication with respect to exhibitions is clear. Please don't hesitate to approach our receptionist if you have any questions regarding the exhibition. Alternatively, you can contact us by email (info@extracity.org) or phone (+32 3 677 16 55).

Enjoy your visit,

the team of Kunsthal Extra City

- 1 *Again We Are Defeated*
- 2 *Images Mon Amour*
- 3 *As if Seen by a Bird
Standing on Top of a Cow*
- 4 *The Other, the Unknown
Other and Other Stories*
- 5 *Diary of a Leap Year*
- 6 *I Swear with Fire and Iron*
- 7 *The Mediterranean Sea*
- 8 *Too Close Yet
Inaccessible*
- 9 *The Fall of the Hair, Part 4,
Eye vs Eye*
- 10 *Non-academic lectures*
 a – *The Pixelated
Revolution*
 b – *Sand in the Eyes*
 c – *On Three Posters*
 d – *Before Falling Seek
the Assistance of
Your Cane*

NL *Images Mon Amour* is de eerste solo-tentoonstelling van de Libanese multidisciplinair kunstenaar Rabih Mroué (Beiroet, 1967) in België. Mroués geëngageerde kunstpraktijk bevraagt hoe beelden uit conflictgebieden in de media gebruikt worden en hoe die onze perceptie beïnvloeden. Met monumentale videowerken, intieme schetsen, geluidswerken en collages van krantenknipsels biedt hij een autobiografische en mediakritische kijk op de wereld.

Kunsthall Extra City is gehuisvest in een voormalige dominicanenkerk. Het imposante videowerk *Images Mon Amour* staat centraal in deze architecturale ruimte. Deze overzichtstentoonstelling brengt er een tiental werken samen, waaronder *Eye vs Eye*, dat te zien was tijdens dOCUMENTA (13), en drie nieuwe producties. Mroués toegankelijke oeuvre vertrekt vanuit complexe kwesties in het Midden-Oosten en weet die op een universele manier te vertalen. De kunstenaar stelt daarbij fundamentele vragen over de rol van de auteur en houdt een pleidooi voor een pluralistische kijk op het verleden.

Mroué is in ons land vooral bekend als theaterregisseur en om zijn grensverleggende *non-academic lecture performances*, maar zijn praktijk gaat veel breder en is sterk autobiografisch geïnspireerd. Hij groeide op in Libanon tijdens de burgeroorlog en ook al woont hij sinds 2013 in Berlijn, zowel zijn oeuvre als zijn engagement is nog steeds sterk vervlochten met de regio. Zo is hij mede-oprichter van het Beirut Art Center en werkte hij vijftien jaar lang als schrijver en regisseur voor een Libanese tv-zender. Dit illustreert zijn fascinatie voor het gebruik van beelden uit het nieuws en uit media in het algemeen.

'The past is never dead. It's not even past', schreef Amerikaans auteur William Faulkner in zijn meesterwerk *Requiem for a Nun*. Een concept dat Mroué al jaren achtervolgt. Veel van zijn werken vertrekken van een collectie van honderden kranten die hij verzamelde tussen 2006 en 2016. Kranten uit Libanon, Syrië en andere landen uit het Midden-Oosten, waarin onder andere verslag gedaan werd van de Israëliësch-Libanese oorlog van 2006, de start van de Arabische Lente in de regio in 2011 en de oorlog in Syrië die daarop volgde.

Centraal staat steeds de blik op de wereld die de media ons aanreiken. Mroué vult zijn archief van krantenknipsels aan met onder meer YouTube-fragmenten van burgerjournalisten en militair beeldmateriaal van drones. Zijn werk gaat over collectieve herinneringen, maar ook over collectief geheugenverlies. De titel van de tentoonstelling is ontleend aan het videowerk *Images Mon Amour*, dat verwijst naar *Hiroshima Mon Amour* (1959) van regisseur Alain Resnais en scenarioschrijver Marguerite Duras. Net zoals die film stelt Mroués werk het eenzijdige karakter van geschiedschrijving aan de kaak en herdefinieert hij de positie van de kijker daarin.

Curator: Joachim Naudts

^{EN} *Images Mon Amour* marks the first time Lebanese multidisciplinary artist Rabih Mroué (Beirut, 1967) has held a solo exhibition in Belgium. Mroué's engaged art practice questions how images of conflict are used in media and how they influence our perceptions. With monumental video works, intimate sketches, sound works and collages of newspaper clippings, he offers an autobiographical and media-critical view of the world.

Kunsthal Extra City is housed in a former Dominican church. The impressive video work *Images Mon Amour* takes centre stage in this architectural space. This survey exhibition brings together a dozen works, including *Eye vs Eye*, which was on show during dOCUMENTA (13), and three new productions. Mroué's accessible oeuvre starts with complex issues in the Middle East and translates them to be universally understood. In doing so, the artist asks fundamental questions about the role of the author and makes a plea for a pluralistic view of the past.

Mroué is best known in Belgium as a theatre director and for his groundbreaking *non-academic lecture performances*, but his practice is much broader and strongly autobiographical in nature. He grew up in Lebanon during the civil war, and although he has lived in Berlin since 2013, both his oeuvre and his engagement are still strongly intertwined with the region. For instance, he co-founded the Beirut Art Center and worked as a writer and director for a Lebanese television station for fifteen years. This nurtured his fascination with using images from news and the media in general.

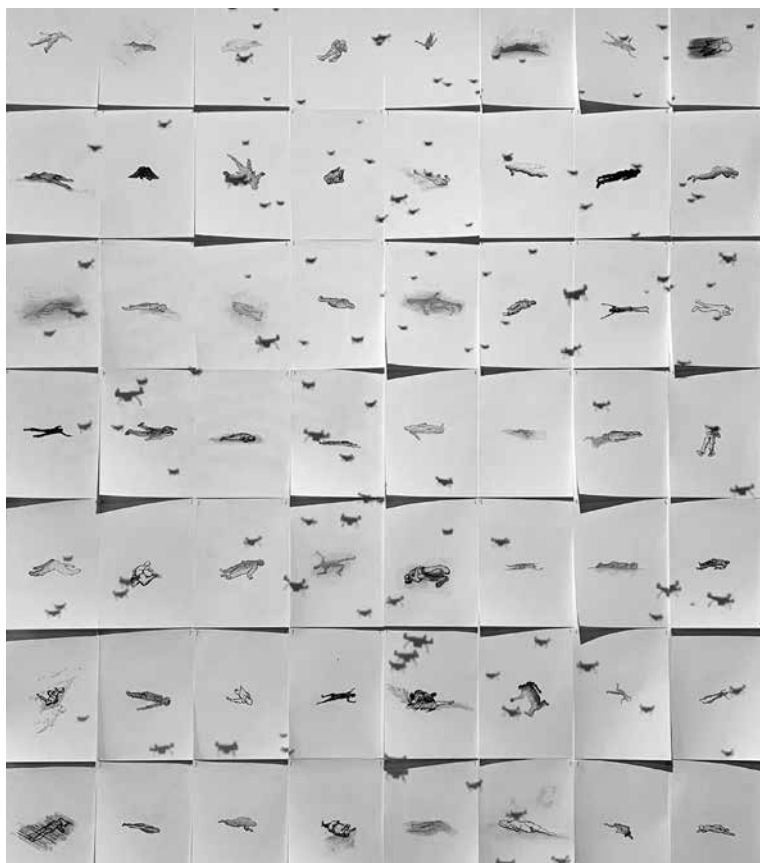
'The past is never dead, it is not even the past,' said American writer William Faulkner in his

masterpiece *Requiem for a Nun*. A concept that has haunted Mroué for years. Many of his works start from a collection of hundreds of newspapers, issued between 2006 and 2016, that he gradually amassed. Newspapers from Lebanon, Syria and other Middle Eastern countries, which included reports on the 2006 Israel-Lebanon War, the start of the Arab Spring in 2011 and the war in Syria that followed.

The view of the world presented to us by the media is always central in Mroué's work. He supplements his archive of newspaper clippings with YouTube clips of citizen journalists, military drone footage, etc. His work is about collective memories, but also about collective amnesia. The title of the exhibition refers to the film *Hiroshima Mon Amour* (1959) by director Alain Resnais and screenwriter Marguerite Duras. Much like this film, Mroué denounces the one-sided nature of historiography and redefines the viewer's position in it.

Curator: Joachim Naudts

NL *Again We Are Defeated* doet in deze tentoonstelling dienst als een provocatieve introductie. Wat van op afstand speels en onschuldig lijkt, opent zich voor de bezoeker al snel als een stille hommage aan de vele onschuldige slachtoffers van de opeenvolgende cycli van geweld in het Midden-Oosten. Zoals wel vaker vertrekt Rabih Mroué van de manier waarop conflicten voorgesteld worden in het nieuws. Van krantenknipsels tot stills uit YouTube-fragmenten, de manier waarop beelden onze perceptie van de realiteit vormen, staat steeds centraal in Mroués praktijk.

In dit werk gaat Mroué haast meditatief te werk door intieme silhouetschetsen te maken van gruwelijkheden die zijn afgebeeld in kranten. Levenloze lichamen waarvan enkel de schaduw is achtergebleven, alsof er nog op gerechtigheid gewacht wordt. Het repetitieve, verstilde karakter wordt echter doorbroken door de krioelende aanwezigheid van militaire drones.

EN *Again We Are Defeated* serves as a provocative introduction to this exhibition. What seems playful and innocent from a distance soon opens up to the visitor as a silent tribute to the many innocent victims of successive cycles of violence in the Middle East. As is often the case, Rabih Mroué starts from the way conflicts are depicted in the news. From newspaper clippings to stills from YouTube clips, the way images shape our perception of reality is always central in each of Mroué's works.

In this piece, Mroué takes an almost meditative approach, making intimate silhouette sketches of atrocities depicted in newspapers. Lifeless bodies with only the shadow left behind, as if justice is still awaiting. However, the repetitive and hushed nature is broken by the teeming presence of military drones.

112 A4-tekeningen, 16×9 HD-projectie, eindeloze loop
112 A4 drawings, 16×9 HD projection, endless loop

NL Het werk waaraan de tentoonstelling zijn titel ontleent is *Images Mon Amour*. De video is hier voor het eerst op deze schaal te zien en werd speciaal voor de ruimte van Kunsthal Extra City aangepast. De lange, oplopende projectie heeft wat weg van een Japanse perkamentrol, waarop een eindeloze aaneenschakeling van knipsels een gecondenseerde collage vormt.

De krantenknipsels zijn afkomstig uit een collectie die Rabih Mroué tussen 2006 en 2016 aanlegde. Tien jaar lang verzamelde hij rusteloos een grote hoeveelheid kranten uit de ruime regio rond zijn geboorteland Libanon. Zijn focus lag daarbij op beelden van conflicten in het Midden-Oosten, beginnend met de Israëliësch-Libanese oorlog van 2006. Later voegde hij ook digitale beelden toe. Vanuit dit archief maakte Mroué verschillende nieuwe werken, waaronder *Diary of a Leap Year*, dat elders in deze tentoonstelling te zien is, en dit monumentale *Images Mon Amour* als magnum opus.

Het videowerk is een aaneenschakeling van beelden van ruïnes, mensen die tevergeefs een catastrofe trachten te ontvluchten en in onbruik geraakte transportmiddelen. Deze uitzichtloze loop is een toespeeling op de *nouvelle vague*-filmklassieker *Hiroshima mon amour* uit 1959, van regisseur Alain Resnais en scenarioschrijver Marguerite Duras. 'Tu n'as rien vu à Hiroshima' ('Je hebt niets gezien in Hiroshima'), zegt de mannelijke hoofdrolspeler herhaaldelijk tegen een fictieve Franse actrice. Centraal in de film staat de onmogelijkheid om zich de tragedie van Hiroshima in te beelden. Ook de continue beeldenstroom bij Mroué reflecteert over het gewicht, de complexiteit en de ongrijpbaarheid van een gelaagd verleden.

EN The exhibition takes its title from the work *Images Mon Amour*. A video piece, this is the first time it's been shown on this scale. It was specially adapted for the exhibition space at Kunsthal Extra City. The long, ascending projection resembles a Japanese parchment scroll, on which an endless succession of clippings forms a condensed collage.

The newspaper clippings come from a collection Rabih Mroué built up between 2006 and 2016. For ten years, he restlessly collected newspapers from the expansive region around Lebanon, his native country. His focus here was on images of conflict in the Middle East, starting with the 2006 Israel-Lebanon War. Later, he added digital images. The monumental *Images Mon Amour*, Mroué's magnum opus, is one of several new works to have come from this archive. Among others, *Diary of a Leap Year* is also part of this exhibition.

The video work *Images Mon Amour* compiles a sequence of images of ruins, people trying in vain to escape a catastrophe, and destroyed forms of transport. This hopeless loop is an allusion to the 1959 nouvelle vague film classic *Hiroshima mon amour*, by director Alain Resnais and screenwriter Marguerite Duras. 'Tu n'as rien vu à Hiroshima' ('You didn't see anything in Hiroshima') the male protagonist says repeatedly to a fictional French actress. Central to this film is the impossibility of imagining the tragedy of Hiroshima. Mroué's continuous flow of images also reflects on the weight, complexity and elusiveness of a layered past.

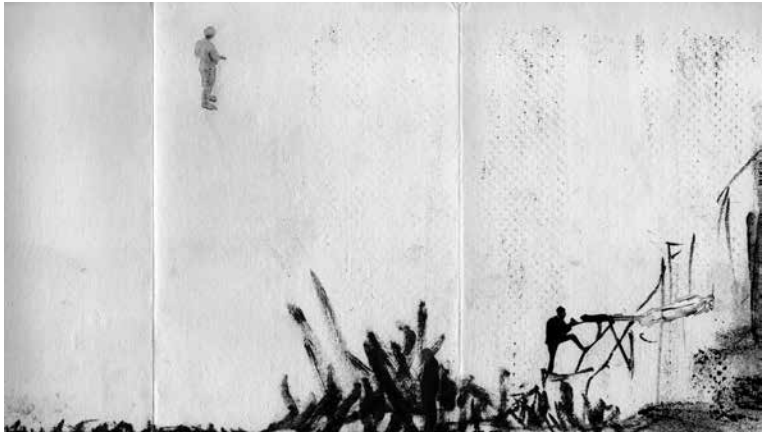

NL In *As if Seen by a Bird Standing on Top of a Cow* laat Mroué de toeschouwer omhoogkijken in een koker. Je wordt er geconfronteerd met dronebeelden van de slag om Homs. Homs, de derde grootste stad van Syrië, werd van 2011 tot 2014 geteisterd door hevige gevechten en bombardementen. Na deze slag nam de revolutie een andere wending en werd een internationaal strijdtoneel, waar naast Syrische strijdkrachten ook onder meer de Hezbollah, Rusland, Turkije en de Verenigde Staten aanwezig waren.

Mroué draait hier het klassieke vogelperspectief, de blik van degene die de drone bestuurt, letterlijk om.

EN   In *As if Seen by a Bird Standing on Top of a Cow*, Mroué makes the viewer look up into a shaft. In it, you are confronted with drone footage of the Battle of Homs. Homs, Syria's third largest city was ravaged by heavy fighting and bombing from 2011 to 2014. Since this battle, the revolution took a different turn and became an international battleground with Hezbollah, Russia, Turkey, the United States, and others present in addition to Syrian forces.

Here, Mroué literally reverses the classic bird's eye view of the drone operator.

NL *The Other, the Unknown Other and Other Stories* is een brief geschreven aan een niet nader aangeduide Corol. Op haar uitnodiging bezoekt Mroué een voormalig centrum voor psychiatrische patiënten in een niet nader genoemde Duitse stad. Dit centrum werd in de naziperiode ook als concentratiekamp gebruikt en is momenteel een klein museum.

De rust en vrede die de plek volgens Mroué uitstraalt, staan in schril contrast met het gewelddadig verleden ervan. Voor de kunstenaar werd het bezoek aan deze stad een complexe confrontatie met fragmenten uit zijn eigen verleden; zijn gevoelens slingerden heen en weer tussen 'herkenning en bevreemding'. Mroué groeide op in Libanon tijdens de burgeroorlog en de onmogelijkheid om dat verleden te ontvluchten leidde hem tot deze brief.

De titel verwijst ook naar de complexe, van oorsprong fenomenologische term 'de ander', die centraal staat in veel theorieën over kolonialisme, racisme en oriëntalisme.

EN *The Other, the Unknown Other and Other Stories*, is a letter written to someone who is only identified as 'Corol'. At Corol's invitation, Mroué visited what was originally a centre for psychiatric patients in an unnamed German town. The site was later used as a Nazi concentration camp and is currently a small museum.

The calm and peace that Mroué believes the location exudes are in sharp contrast with its violent history. For him, visiting the city became a complex confrontation with fragments of his own past – Mroué grew up in Lebanon during the civil war – with his feelings oscillating between 'familiarity and strangeness'. The impossibility of escaping the past led him to write this letter.

The title also refers to the complex, originally phenomenological term 'the other' that is central to many theories around colonialism, racism and orientalism.

NL Net zoals *Images Mon Amour* vertrekt ook *Diary of a Leap Year* van Mroués uitgebreide archief van nieuwsbeelden. De foto's zijn uitgeknipt uit krantenartikels en daardoor volledig ontdaan van hun oorspronkelijke context. 'In steden die tot ruïnes gereduceerd zijn, word je geconfronteerd met de private ruimte die plots publiek is geworden. Uit het puin raap je iets op dat ooit iemands privébezit was. Door één klein ding te redden en het te isoleren, geef je het leven, waarde en betekenis terug.'

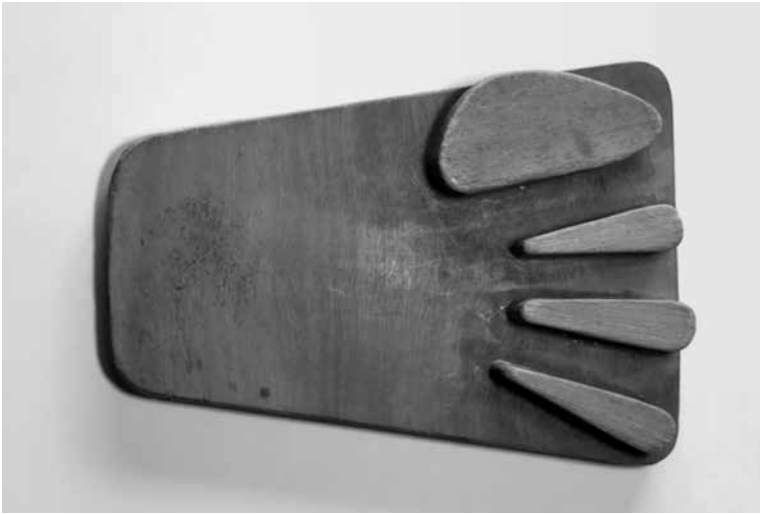
De titel, *Dagboek van een schrikkeljaar*, maakt duidelijk dat het hier niet om uiterst nauwkeurig geconstrueerde collages gaat zoals in *Images Mon Amour*, maar om snelle, alledaagse en bijna automatische handelingen. De knipsels komen duidelijk uit conflictgebieden en zijn vaak beelden met een sterk potentieel voor propaganda. Verlost van interpretatie door journalisten, media of politici zijn ze hier vreemdsoortige universele residuen, waarbij de persoonlijke achtergrond en de geschiedenis van de kijker de betekenis volledig kunnen sturen.

EN Like *Images Mon Amour*, *Diary of a Leap Year* starts from Mroué's extensive archive of news images. The photographs are cut from newspaper articles and thus completely stripped of their original context. 'In cities reduced to ruins, you are confronted with the private space that has suddenly become public. You pick up something from the rubble that was once someone's private property. By saving one small thing and isolating it, you give it back life, value and meaning.'

The title, *Diary of a Leap Year*, makes it clear that these are not carefully constructed collages as in *Images Mon Amour*, but quick, everyday and almost automatic actions. The clippings clearly come from conflict zones and are often images with strong propaganda potential. Here freed from interpretation by journalists, media or politicians, they are strangely universal residues, where the viewer's personal background and history can fully guide the meaning.

Ingelijste krantenknipsels
Framed newspaper clippings

Met dank aan / Courtesy: Sfeir-Semler Gallery (Hamburg & Beirut)

NL *I Swear with Fire and Iron* is wellicht het meest autobiografische werk in deze tentoonstelling. In de ene hoofdtelefoon hoor je een negenjarig jongetje een revolutionair communistisch lied zingen. Dit is een opname van Mroués broer Yasser uit 1978. Die periode is ook de beginperiode van de Libanese burgeroorlog (1975-1990).

In 1987 werd Yasser door een kogel in het hoofd geraakt. Hij overleefde het, maar er werd afasie, een taalstoornis, bij hem vastgesteld. In de tweede hoofdtelefoon hoor je opnieuw een opname van Yasser die hetzelfde lied zingt, maar jaren later, in 2013.

EN *I Swear with Fire and Iron* is perhaps the most autobiographical work in this exhibition. In one set of headphones, you hear a nine-year-old boy singing a revolutionary communist song. This is a recording made by Mroué's brother Yasser in 1978. As such, it was made in the early days of the Lebanese civil war (1975-1990).

In 1987, Yasser was hit in the head by a bullet. He survived, but was diagnosed with aphasia, a language disorder. The second headset is another recording of Yasser singing the same song, years later, in 2013.

16×9-monitor, eindeloze loop
16×9 monitor, endless loop

NL *Too Close Yet Inaccessible* is het meest recente werk van Rabih Mroué in deze tentoonstelling. Het vertrekt van een langzame *pan* (horizontale beweging) over een lange, smalle houtskooltekening. De titel, *Te dichtbij maar onbereikbaar*, verwijst naar geografische privileges. De tekening zelf is een eindeloze herhaling van weglopende mensen. Maar waarnaartoe? Wie kan vrij reizen, wie niet? Of hoe Fort Europa zich heel selectief afsluit van naburige landen.

Het volledige videowerk is in een zekere duisternis gehuld. De tekst die af en toe verschijnt, maakt het claustrofobische gevoel van vluchten alleen maar sterker.

Wie met veel goede hoop vlucht,
zal elders ook vast komen te zitten.
Tijd zal de pijn alleen maar doen toenemen.
De herinneringen aan mijn vrienden worden steeds kleiner.

EN *Too Close Yet Inaccessible* is the most recent work by Rabih Mroué to appear in this exhibition. The title refers to geographical privilege. The piece begins with a slow pan (horizontal movement) over a long narrow charcoal drawing. The drawing depicts people walking away, endlessly repeated. But where are they going? Who can travel freely? And who can't? It raises questions about how strongly and very selectively Europe closes itself off from neighbouring countries.

The entire video work is shrouded in a certain darkness. The occasional text that appears only heightens the claustrophobic sense of flight:

Running from one hope to another only
to find ourselves always stuck.
With time, my pain will increase.
My friends will shrink over time.

NL **Eye vs Eye** is gebaseerd op een kort YouTube-fragment dat geüpload werd tijdens de Arabische Lente in Syrië. Een betoger filmt met een eenvoudige gsm-camera in de straten van Homs, tot het moment waarop hij ineens een scherpschutter ziet. Dit *double shot* is het moment waarop sluipmoordenaar en demonstrant elkaar recht in de ogen kijken, elk via eigen apparaat.

Deze 16mm-projectie is een aangepaste *re-enactment* van dit filmpje. Terwijl de oorspronkelijke video plots eindigt (wellicht door het schot van de scherpschutter), krijgen we hier een videolooptje te zien en brengt Mroué ook het slachtoffer, de cameraman, in beeld. Deze eindeloze *mise en abyme* is bevroren in de tijd, net voor het schot.

Dit videowerk is een onderdeel van de reeks *The Fall of the Hair*, die op zijn beurt deel uitmaakte van *The Pixelated Revolution*, de tentoonstelling die Rabih Mroué in 2012 bracht tijdens DOCUMENTA (13) in Kassel. Mroués meest bekende werk – ook opgenomen in de collectie van het MoMA in New York – blijft ook tien jaar later nog ontzettend actueel. *The Pixelated Revolution* is ook een *non-academic lecture performance* van Mroué. In het koor is hiervan een opname te zien.

EN *Eye vs Eye* is based on a short YouTube clip uploaded in Syria during the Arab Spring. A protester with a simple mobile phone camera films in the streets of Homs until the moment he spots a sniper. This *double shot* is the moment when sniper and protester look each other straight in the eye, via their respective devices.

This 16mm projection is a modified re-enactment of that clip. While the original video ends suddenly (possibly due to the sniper's shot), Mroué also brings the victim (the cameraman) into view and gives us a video loop. This endless *mise en abyme* is frozen in time, just before the shot.

The video is part of the series *The Fall of the Hair*, which, in turn, was part of *The Pixelated Revolution*, the exhibition Rabih Mroué presented at dOCUMENTA (13) in Kassel in 2012. Mroué's most famous work – also included in the collection of MoMA in New York – remains incredibly relevant even a decade later. *The Pixelated Revolution* is also a non-academic lecture performance by Mroué. A recording of it can be seen in the choir.

NL De tentoonstelling *Images Mon Amour* eindigt met vier opnames van baanbrekende non-academic lectures, die Mroué al jarenlang maakt en opvoert op podia wereldwijd.

Eind jaren 1980 studeerde Mroué theater aan de Libanese Universiteit in Beiroet, waarna hij een carrière als acteur ambieerde. Zo was hij bijvoorbeeld te zien aan de zijde van Catherine Deneuve in *Je veux voir* (2008), maar hij begon ook eigen theaterstukken te regisseren. Mroué stelde al snel de klassieke conventies van theater en performance in vraag. Hij haalde alle overbodige lagen en vermommingen weg: geen kostuums, geen fictieve karakters, geen overacting. De focus kwam op de tekst te liggen en zijn onvoorspelbare scripts zijn stilaan Mroués handelsmerk geworden. Inmiddels heeft hij een tiental 'niet-academische lezingen' ontwikkeld.

Op 4 februari 2023 organiseert Kunsthal Extra City een livevoorstelling van een van Rabih Mroués *non-academic lecture performances*. Die avond zal hij een van zijn eerste lezingen, *Make Me Stop Smoking* uit 2006, eenmalig opnieuw opvoeren. Daarin heeft hij het over de impact van de oorlog op het landschap van Libanon.

EN   The exhibition *Images Mon Amour* ends with four recordings of pioneering non-academic lectures, which Mroué has been making and performing on stages worldwide for many years.

In the late 1980s, Mroué studied theatre at the Lebanese University in Beirut, after which he aspired to become an actor. He was seen alongside Catherine Deneuve in *Je veux voir* (2008), but also began directing his own plays. Mroué soon questioned the classical conventions of theatre and performance. He removed all unnecessary layers and disguises: no costumes, no fictional characters, no overacting. The focus came to be on text and his unpredictable scripts gradually became his trademark. He has since made a dozen non-academic lectures.

On 4 February 2023, Kunsthal Extra City is hosting a live performance of one of Rabih Mroué's non-academic lecture performances. That evening, he will exceptionally re-enact one of his first lectures, 2006's *Make Me Stop Smoking*. In it, he addresses the impact of war on Lebanon's landscape.

The Pixelated Revolution, 2012
21'59"

Before Falling Seek the Assistance of Your Cane, 2020/2022
36'28"

On Three Posters, 2004/2022
17'11"

Sand in the Eyes, 2017/2022
52'55"

Colofon / Colophon

Medewerkers tentoonstelling / Exhibition staff

Curator:

Joachim Naudts

Productiecoördinatie & curatoriale assistentie / Production coordination and curatorial assistance:

Zuzanna Rachowska

Technische coördinatie / Technical coordination:

Paul Hendrikse

Opbouw & art handling /

Build-up & art handling:

Thomas Willemen, Stephen

Verstraete, Teun De Voeght, Jade

Kerremans, Günbike Erdemir, Kopspeel

Stagiaire assistant-curator &

productie / Intern assistant

curator & production:

Zuzanna Sosnowska

Audio & video:

Eidotech (materiaal / equipment), Els

van Riel (16mm-projectie / projection),

Epigone (projectieschermen /

projection screens), Tony (video)

© Man Behind The Curtain

Productions (AV-installatie / installation), Bart Vanoppen (videomontage / video editing)

Tekst / Text:

Joachim Naudts

Tekstredactie / Text editing:

Mia Verstraete^(NL), Vaughn Bayley^(EN)

Pers / press:

Serenai

Grafisch ontwerp / Graphic design:

Ward Heirwegh

Met dank aan / Special thanks to

Rabih Mroué, Lina Majdalanie,
Yasser Mroué, Sarmad Louis, Nadim
Samman, Maria Hlavajova, Schering
Stiftung, Andrée Sfeir-Semler, Ana
Siler, Sfeir-Semler Gallery, Rein Deslé,
Thomas Min, Egon Van Herreweghe

Alle kunstenaars en medewerkers
aan de tentoonstelling en het
publieke programma / All artists and
people working on this exhibition and
the public programme

Kunsthall Extra City

Administratie & Hospitality / Administration & hospitality:

Hafsa Elazzaoui

Algemene en artistieke coördinatie / General and artistic coordination:

Joachim Naudts

Communicatie / Communication:

Manon van den Eeden

Onderhoud / Maintenance:

Elizabeth Nanor

Onthaal / Reception & bookshop:

Souhaila Maalem (coord.), Raihana

Amiri, Selien Vermeulen

Productie coördinatie /

Production coordination:

Zuzanna Rachowska

Stagiaire / Intern:

Zuzanna Sosnowska

Technische coördinatie /

Technical coordination:

Paul Hendrikse

Zakelijke coördinatie /

General management:

Simon Smessaert

Gidsen / Guides:

Jente De Graef, Sadrie Alves

Vrijwilligers / Volunteers:

Anastasiia Krasinskaia, Anastasiia

Volovinska, Aron Viszló, Damien

Troadec, Johanna Buys, Leda

Woloshyn, Luca Barrios Lumbreras,

Marelise Bots, Marie Van de Clout,
Misha Rogachev, Philip Lovric,
Rafaela Figurski, Susanna Ingnoli,
Winke Seels

Grafisch ontwerp / Graphic design:

Ward Heirwegh

Website:

Studio RGB

Raad van bestuur / Board

Philippe Aguirre, Malikka Bouaissa,
Anton De Haan, Nesrine El Ayadi,
Mekhitar Garabedian, Zeynep
Kubat, Imge Özbilge, Koen Stappers
(voorzitter / president), Jan Verhaert
(ondervoorzitter / vice-president)

Algemene vergadering /

General assembly

Philippe Aguirre, Caroline Beyne,
Ingrid Ceusters, Evert Crols,
Pascal Gielen, Koen Stappers,
Jan Verhaert, Eva Wittocx

Partners

AG Vespa, Antwerp Art, Borger,
Kopspeel, MORPHO, Rotor

NL

Rabih Mroué (LBN, 1967) is acteur, regisseur, toneel-schrijver en beeldend kunstenaar, en werkt als redacteur voor The Drama Review, New York. Hij heeft solotentoonstellingen gehad in SALT (Istanbul), documenta (Kassel), BAK (Utrecht) en recent in KW Institute for Contemporary Art (Berlijn). Hij is medeoprichter van het Beirut Art Center en was mededirecteur van de Münchner Kammerspiele (München, 2015-2018).

EN

Rabih Mroué (LBN, 1967) is an actor, director, playwright and visual artist, and works as an editor for The Drama Review, New York. He has had solo exhibitions at SALT (Istanbul), documenta (Kassel), BAK (Utrecht) and most recently at KW Institute for Contemporary Art (Berlin). He is co-founder of the Beirut Art Center and was associate director of the Münchner Kammerspiele (Munich, 2015-2018).

PUBLIEK PROGRAMMA / PUBLIC PROGRAM

25/11 ①

Opening *Rabih Mroué – Images Mon Amour*

20:00: Publieke opening / Public opening

21:30: DJ NOEVO ^(tot/until 24:00)

03/12 ①

18:00-21:00: Antwerp Art Nocturne

19:00: Artist walk – Hussein Shikha in *Images Mon Amour* ^(English)

27/01 ①

18:00-21:00: Borger Nocturne & Finissage *Caroline Van den Eynden – Memory*

04/02 ②

19:00: Performance – Marah Haj Hussein: *In Exile*

20:00: Non-academic lecture – Rabih Mroué: *Make Me Stop Smoking* ^(English)

17/02

Opening *Young In Hong*

19:00: Publieke opening / Public opening

16/04 ③

Finissage *Rabih Mroué – Images Mon Amour*

15:00: Curator tour – Joachim Naudts ^(Nederlands & English)

27/11, 18/12, 29/01, 26/02 & 26/03 ③

14:00: Gratis rondleidingen op zondag ^(Nederlands)

---

① *gratis/free*

② *koop tijdig een ticket/buy a ticket in advance*

③ *gratis rondleiding met geldig toegangsticket/free tour upon buying entrance ticket*